

พระราชกฤษฎีกา

พระราชทานอภัยโทษ

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า เนื่องในโอกาสที่ได้มีพระราช
พิธีพระราชทานรัฐธรรมนูญ ในวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑
ซึ่งถือได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับถาวรและมีความสำคัญยิ่ง
สมควรพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ ในพระราชพิธี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๑

อันเป็นเอกลักษณ์สำคัญครั้งนี้ เพื่อเป็นการเฉลิมขวัญ
ประชากรของชาติ และให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้น บำเพ็ญตน
เป็นพลเมืองดี อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
พระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดตาม
พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และหมายความ
รวมถึงนักโทษตามพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช
๒๔๗๕

“ผู้ต้องกักขัง” หมายความว่า ผู้ซึ่งศาลพิพากษาให้ลง
โทษกักขัง หรือผู้ซึ่งศาลสั่งให้กักขังแทนค่าปรับตามประมวล
กฎหมายอาญาที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุด ก่อน
หรือในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

“กำหนดโทษตามคำพิพากษา” หมายความว่า กำหนดโทษซึ่งศาลได้กำหนดไว้ในคำพิพากษา และระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเมื่อคดีถึงที่สุด

“กำหนดโทษครั้งหลังสุด” หมายความว่า กำหนดโทษที่เหลือ ตามที่ได้ลดลงแล้วโดยผลแห่งหมายแจ้งโทษเมื่อคดีถึงที่สุดฉบับหลังสุด หรือโดยการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๔ ผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ ต้องมีตัวอยู่ในความควบคุมของทางราชการในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับติดต่อกัน ไปจนถึงวันที่ศาลออกหมายส่งปล่อยหรือลดโทษ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ นักโทษเด็ดขาดหรือผู้ต้องกักขัง ดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว

(๑) ผู้ต้องกักขังเป็นครั้งแรก มีระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก มีกำหนดโทษตามคำพิพากษาให้จำคุกไม่เกินหกเดือน

(๓) ผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก มีกำหนดโทษเหลือต่อไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(๔) ผู้ได้รับการพักการลงโทษและมีได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขแห่งการพักการลงโทษแต่อย่างใด

(๕) ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) เป็นคนพิการโดยตาบอดทั้งสองข้าง มือหรือเท้าด้วนทั้งสองข้าง หรือเป็นคนทุพพลภาพมีลักษณะอันเห็นได้ชัด โดยแพทย์ผู้ควบคุมการอนามัยของผู้ต้องขัง ได้ตรวจรับรองว่า ไม่สามารถประกอบการทำงานหาเลี้ยงชีพได้ตลอดชีวิต

(ข) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยวัณโรค โรคเรื้อน โรคมะเร็ง หรือโรคจิต ซึ่งทางการแพทย์ได้ทำการรักษามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี โดยแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกฉันท์ว่า ไม่สามารถรักษาในเรือนจำให้หายได้ และในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี หรือไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษาหรือกำหนดโทษครั้งสุดท้าย

(ค) ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เป็นคนมีอายุตามที่ปรากฏในทะเบียนของเรือนจำตั้งแต่หกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าแปดปี หรือไม่

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๑

น้อยกว่า ๑ ใน ๒ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษา หรือกำหนดโทษครั้งหลังสุด

(ง) เป็นหญิงซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และแพทย์ผู้ควบคุมการอนามัยของผู้ต้องขังตรวจรับรองว่ามีครรภ์ และเหลือโทษจำคุกรวมกันต่อไปอีกไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(จ) เป็นหญิงซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษา หรือกำหนดโทษครั้งหลังสุด

(ฉ) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับมีอายุตามที่ปรากฏในทะเบียนของเรือนจำยังไม่ครบยี่สิบปีบริบูรณ์ และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ แห่งกำหนดโทษตามคำพิพากษาหรือกำหนดโทษครั้งหลังสุด

มาตรา ๖ นักโทษเด็ดขาด หรือผู้ต้องกักขัง ซึ่งมีได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวตามมาตรา ๕ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษประหารชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุก ยี่สิบปี โดยให้นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเป็นต้นไป เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อก่ออื่น ก็ให้นับโทษต่อก่ออื่นนั้น

(๓) ผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรกและมีกำหนดโทษไม่ถึงจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดจากกำหนดโทษตามคำพิพากษาหรือกำหนดโทษครั้งหลังสุด ตามลำดับชั้น ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม ๑ ใน ๕

ชั้นดีมาก ๑ ใน ๖

ชั้นดี ๑ ใน ๗

ชั้นกลาง ๑ ใน ๘

(๔) ผู้ต้องโทษจำคุกเพราะความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทและการกระทำนั้นมิได้เป็นเหตุให้ผู้ใดถึงแก่ความตาย ไม่ว่าจะ เป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นใด ให้ลดจากกำหนดโทษตามคำพิพากษาหรือกำหนดโทษครั้งหลังสุด ๑ ใน ๓

(๕) นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน นับถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ได้ลดเป็นพิเศษอีกหกเดือน

(๖) ผู้ต้องกักขังแทนค่าปรับมีระยะเวลาเกินกว่าสามเดือน ให้ได้ลดวันกักขังลง ๑ ใน ๒

มาตรา ๗ ผู้ต้องโทษในลักษณะความผิดต่อไปนี้ ไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้

(๑) ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร และความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร

(๒) ความผิดตามมาตรา ๑๕๐ มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๐ วรรคท้าย มาตรา ๒๒๒ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(๓) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

(๔) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยฝิ่น และกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(๕) ความผิดซึ่งมีกำหนดโทษประหารชีวิต และผู้ต้องโทษประหารชีวิตนั้นได้รับพระราชทานอภัยลดโทษมาก่อนแล้ว

(๖) ความผิดซึ่งต้องโทษตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร

มาตรา ๘ เด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกส่งตัวไปควบคุมไว้ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเด็ดขาดของศาลคดีเด็กและเยาวชนแห่งท้องที่ ในกรณีไม่ชำระค่าปรับก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว

มาตรา ๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ ผู้พิพากษาศาลแห่งท้องที่ หรือตุลาการศาลทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน และอัยการแห่งท้องที่ หรืออัยการทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน รวมสามคนเป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ และส่งรายชื่อต่อศาลแห่งท้องที่ให้เสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลแห่งท้องที่นั้นพิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ แล้วแต่กรณี

เมื่อศาลได้ออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษแล้ว ให้คณะกรรมการทำบัญชีผู้ซึ่งได้รับพระราชทานอภัยโทษเก็บไว้ที่เรือนจำหนึ่งฉบับ ส่งศาลหนึ่งฉบับ ส่งกระทรวงมหาดไทยหนึ่งฉบับ และทูลเกล้าฯ ถวายอีกหนึ่งฉบับ

ถ้าการตั้งกรรมการบางคนตามวรรคหนึ่งจะไม่สะดวกในการปฏิบัติ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตามที่เห็นสมควรเป็นกรรมการแทนได้

มาตรา ๑๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนของศาลคดีเด็กและเยาวชนหรือของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ให้ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนแห่งท้องที่หนึ่งคน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กแห่งท้องที่หนึ่งคน และผู้แทนกรมอัยการหนึ่งคน เป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ ตามมาตรา ๘ และส่งรายชื่อต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนแห่งท้องที่ให้เสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลคดีเด็กและเยาวชนแห่งท้องที่พิจารณาออกหมายส่งปล่อย

เมื่อศาลคดีเด็กและเยาวชนแห่งท้องที่ได้้ออกหมายส่งปล่อยแล้ว ให้คณะกรรมการทำบัญชีผู้ซึ่งได้รับพระราชทานอภัยโทษ เก็บไว้ที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กแห่งท้องที่หนึ่งฉบับ ส่งศาลคดีเด็กและเยาวชนแห่งท้องที่หนึ่งฉบับ ส่งกระทรวงยุติธรรมหนึ่งฉบับ และทูลเกล้าฯ ถวายอีกหนึ่งฉบับ

มาตรา ๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษเรือนจำทหาร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งข้าราชการเป็นคณะ

กรรมการตามที่เห็นสมควร มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ และส่งรายชื่อต่อศาลทหารกรุงเทพ ศาลมณฑลทหาร หรือศาลจังหวัดทหาร แล้วแต่กรณี ให้เสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลทหารดังกล่าวพิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ แล้วแต่กรณี

ให้นำมาตรา ๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การลดโทษตามมาตรา ๖ (๓) สำหรับนักโทษในเรือนจำทหารให้เทียบชั้นดังต่อไปนี้

ชั้นสามัญ	เทียบชั้นกลาง
ชั้นดี	เทียบชั้นดี
ชั้นดีมาก	เทียบชั้นดีมาก

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้มาใช้บังคับแก่นักโทษเรือนจำทหาร นอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาสั่งเทียบกรณีให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เล่มที่ ๘๕ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๑

ยุติธรรม รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับกระทรวงนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่อง
ในโอกาสที่ได้มีพระราชพิธีพระราชทานรัฐธรรมนูญ ในวันที่ ๒๐ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งถือได้ว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับถาวรและมีความ
สำคัญยิ่ง สมควรที่จะได้มีการพระราชทานอภิไทย์แก่ผู้ตั้งราชทัณฑ์
ในพระราชพิธีอันเป็นโอกาสกษัตริย์ที่สำคัญครั้งนี้ เพื่อเป็นการเฉลิม
ขวัญประชากรของชาติ และเป็นการแผ่พระมหากรุณาธิคุณ และให้
โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดี อันจะเป็นคุณ
ประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป